

ע"פ 8286/05/18 - מדינת ישראל נגד אשרף מריסאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

19 יולי 2018

עפ"ג 8286-05-18 מדינת ישראל נ' מריסאת

לפני הרכב כבוד השופטים: אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד] רונית בש ארז פורת
המערכת מדינת ישראל

נגד
המשיב
אשרף מריסאת

פסק דין

השופטת רונית בש:

1. לפנינו ערעור המדינה על קולת העונש בגזר הדין מיום 26/03/18, שניתן ב-ת.פ. 21039-06-15 ע"י כב' השופטת ג'ני טנוס בבית משפט השלום בעכו (להלן: בית משפט קמא), ולפיו הושתו על המשיב העונשים הבאים: מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אשר נקבע כי ירוצה בעבודות שירות בעיריית טמרה, החל מיום 24/5/18, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות; מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך שלוש שנים, והתנאי הוא כי המשיב לא יבצע בתקופה הנ"ל עבירת נשק מסוג פשע, ויורשע בגינה; מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך שלוש שנים, והתנאי הוא כי המשיב לא יבצע בתקופה הנ"ל עבירת נשק מסוג עוון, ויורשע בגינה; קנס בסכום של 7,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו; צו מבחן למשך 12 חודשים (להלן: גזר הדין). המשיב הורשע ע"י בית משפט קמא, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו, בביצוע העבירות, כדלקמן: החזקת נשק שלא כדין (שתי עבירות), לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והחזקת אביזר לנשק (ריבוי עבירות), לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). כאן יוער, כי המשיב ריצה פרק זמן של 34 ימי מאסר בעבודות שירות עד שעוכב ביצוע עונש זה, וזאת נוכח העובדה שהמערכת הגישה באיחור את בקשתה לעיכוב ביצועו.

כתב האישום המתוקן

2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, כי במשך תקופה שאינה ידועה למערכת ועד ליום 3/6/2015, החזיק הנאשם בתוך מזוודה בחדר השינה שבביתו נשק, אביזרים ותחמושת לנשק, בלא רשות על פי דין, כמפורט להלן:

א. רובה מסוג M16 ללא מחסנית, אשר מסוגל לירות ובכוחו להמית אדם.

עמוד 1

ב. אקדח שמסוגל לירות ובכוחו להמית אדם ובתוכו מחסנית עם 13 כדורים חיים בקוטר 9 מ"מ.

ג. 12 קופסאות ובתוך כל קופסה 50 כדורים חיים בקוטר 9 מ"מ.

ד. קופסה ובתוכה 19 כדורים חיים בקוטר 9 מ"מ.

ה. קופסה ובתוכה 23 כדורים חיים בקוטר 5.56 מ"מ.

ו. קופסה ובתוכה 28 כדורים חיים בקוטר 5.56 מ"מ.

ז. קופסה ובתוכה 30 כדורים חיים בקוטר 5.56 מ"מ.

ח. מחסנית 9 מ"מ ריקה מכדורים.

ט. מחסנית ובתוכה 29 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

י. מחסנית ובתוכה 30 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

יא. מחסנית ובתוכה 27 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

תסקיר שירות המבחן

3. הוגש בפני בית משפט קמא תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של המשיב. התסקיר שנערך ביום 27/12/17 סקר את נסיבותיו האישיות של המשיב, שהינו בן 42, נשוי ואב ל-4 ילדים. מהתסקיר עולה, כי המשיב עובד כנהג משאית, וכן כי שימש בהתנדבות בתפקיד סגן ראש המועצה המקומית אעבלין. בתסקיר מתואר המשיב כאדם ורבאלי, רגיש ופגיע ששיקף בפני שרות המבחן תפיסת חיים נורמטיבית.

4. בהתייחס לעבירה מושא כתב האישום המתוקן, קיבל המשיב אחריות חלקית למיוחס לו ושלל כל כוונה לשימוש בנשק שהוחזק ברשותו. שרות המבחן התרשם, כי בעקבות ההליך המשפטי המתנהל נגדו, הצליח המשיב להתחבר לחומרת התנהגותו ומביע חרטה בגינה. עוד צוין, כי הסיכון להישנות עבירה ע"י המשיב הוא נמוך, וכי השתלבותו בהליך הטיפול, בו החל כבר בתקופת מעצרו, יכולה להקנות לו דרכי חשיבה והתמודדות יעילים. בסיכומו של דבר, המליץ שרות המבחן על העמדתו של המשיב בפיקוח לתקופה של 12 חודשים, וכי במהלך תקופת המבחן ישולב המשיב בקבוצה טיפולית ייעודית לעוברי חוק, דוברי ערבית, המעורבים בביצוע עבירות נשק. בד בבד הומלץ להטיל על המשיב עונש של מאסר בפועל קצר, שניתן יהיה להמירו בעבודות שירות, וכן עונש של מאסר על תנאי.

גזר הדין

5. בית משפט קמא הדגיש בגזר הדין את חומרת עבירות הנשק בהן הורשע המשיב, תוך שצוין כי הערך המוגן

שנפגע מביצוע העבירות הוא שלום הציבור ובטחונו, שכן שימוש בנשק שלא כדין עלול להוביל לתוצאות הרוג אסון. כן צוין בגזר הדין, כי "הפסיקה התייחסה לא אחת לכך כי שיקולי ההלימה מחייבים העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי והאינדיבידואלי של הנאשם, וכי הענישה הראויה כוללת מאסר לריצוי בפועל גם כשמדובר במי שזו לו עבירתו הראשונה או כאשר עבירת הנשק אינה ברום מדרג החומרה...".

6. במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירה, צוין בגזר הדין, כי כתב האישום אינו מבהיר מהו משך הזמן בו החזיק המשיב את הנשק ומה המניע שעמד בבסיס העבירות. עם זאת, נתן בית משפט קמא משקל לדברי המשיב בפני שירות המבחן, שלא נתמכו בראיה כלשהי, ולפיהם החזיק המשיב בנשקים כדי להפחית מפוטנציאל השימוש בהם ע"י אחרים. בסיכומי של דבר, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות נשק, נקבע בגזר הדין מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד רכיבי ענישה נלווים.

7. בשלב זה נבחנו בגזר הדין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה- נסיבותיו האישיות של המשיב העולות מהתסקיר, הודאתו שחסכה זמן שיפוטי יקר ועברו הפלילי הנקי. כן נזקפו בגזר הדין, לטובת המשיב, ההליך הטיפולי בו שולב, כמו גם הערכת שירות המבחן לעניין הסיכוי הנמוך לכך שהמשיב ישוב ויבצע עבירות וכן המלצתו, כאמור, של שירות המבחן. בית משפט קמא נתן דעתו בגזר דינו לכך ששירות המבחן התרשם, כי המשיב נטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו. אולם קבע בד בבד, כי מסקנה זו אינה מתיישבת עם ההכרה של המשיב בפני קצינת המבחן בפסול שבמעשיו, עם הודאתו המלאה במיוחס לו ועם הסברו לעניין הרקע למעשים.

8. עוד, נתן בית משפט קמא דעתו לכך שהמשיב היה נתון במעצר של ממש לתקופה של למעלה מחודש ימים, ולאחר מכן שהה במעצר בית מלא שהוקל לאחר מכן למעצר בית לילי. נקבע כי התקופות הנ"ל לא ינוכו מעונש המאסר בפועל שיושת על המשיב, אולם הן תבואנה לידי ביטוי בהעמדת העונש המתאים ברף התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל.

9. צוין בגזר הדין, כי אף אם הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא גבוה מזה שנקבע, כאמור, הרי שמכלול השיקולים הנ"ל מצדיק במקרה זה סטייה כלפי מטה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום. בסופו של דבר, הושתה על המשיב בגזר הדין העונשים הנזכרים לעיל.

נימוקי הודעת הערעור

10. המערערת טוענת, כי שגה בית משפט קמא בקביעת מתחם העונש ההולם הנ"ל, וכי היה עליו לקבוע מתחם עונש הולם גבוה יותר באופן משמעותי. הוטעם לעניין זה, כי מתחם העונש ההולם שנקבע בגזר הדין אינו מגלם את החומרה הרבה הטמונה בעבירות הנשק שביצע המשיב ובנסיבות ביצוען. כן נטען, כי עבירות הנשק כרוכות בחומרה יתרה, הנעוצה בסיכון הרב הטמון בהן לפגיעה בביטחון ובשלום הציבור, בגוף ובנפש, וכי המדובר בעבירות שהפכו לנפוצות מאוד במגזרים שונים, דבר החייב לבוא לידי ביטוי בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות נשק בכלל ובעבירות שעניינן החזקת מספר כלי נשק, בפרט.

11. המערערת הפנתה בהודעת הערעור לשורה של פסקי דין בהם הושתו עונשים חמורים של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות נשק. נטען ע"י המערערת, כי שגה בית משפט קמא עת שנתן משקל לקולא לכך שכתב האישום אינו כולל פירוט לעניין תקופת הזמן בה הוחזקו כלי הנשק, אינו מצוין את המניע לביצוע העבירות ואינו מייחס למשיב כוונה לעשות שימוש בנשק. כן נטען, כי לא היה מקום לשקול לקולא בגזר הדין את אמירותיו של המשיב בפני שרות המבחן אשר לנסיבות בהן החזיק את הנשק.

12. המערערת טוענת, כי המלצת שירות המבחן מקלה באופן חריג ובלתי סביר, ואינה נותנת דעתה לאינטרס הציבורי בהינתן חומרת העבירות, שעניינן החזקת שני כלי נשק (רובה M16, שהינו נשק אוטומטי ו-אקדח) וכן אביזרים מתאימים לנשק. נטען כי נקבע בפסיקה שבעבירות נשק שיקולי ההלימה מחייבים העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של נאשם, גם אם זו לו הרשעתו הראשונה.

13. בסיכומו של דבר, עותרת המערערת לקבל את ערעורה בתיק זה ולהחמיר בעונשו של המשיב בדרך של השתת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה עליו, בנוסף לעונשי המאסר על תנאי והקנס שהושתו עליו.

טיעוני ב"כ הצדדים בדיון

14. בדיון בפנינו ביום 12/7/18 שבה ב"כ המערערת וציינה את חומרת העבירות שבפנינו, תוך שהדגישה את הסיכון הטמון בכלי הנשק בהם החזיק המשיב ואת ההיקף הנרחב של התחמושת, כמפורט בכתב האישום. נטען כי המתחם שקבע בימ"ש קמא סוטה באופן קיצוני לקולא ממדיניות הענישה הנהוגה, וכך גם העונש שהוטל, אשר אינו מגלם את מכלול הסיכונים הטמונים בהחזקת כמות כה עצומה של אמל"ח. הובהר ע"י ב"כ המערערת, כי לאחרונה עברה בכנסת בקריאה ראשונה הצעת חוק לקביעת עונש מזערי בגין העבירה של החזקת כלי נשק, וזאת בעקבות התופעה הבעייתית מהחזקה בלתי חוקית של נשק והסכנה הכרוכה בכך.

15. כן טענה ב"כ המערערת, כי טענת המשיב, כי הוא לקח את הנשק מצעיר בכפר כדי למנוע שימוש בו, עלתה לראשונה בפני שירות המבחן, ואי לכך שגה בימ"ש קמא שנתן משקל לטענה זו, אשר לא גובתה בתמיכה ראייתית. ב"כ המערערת התייחסה לטענה של הגנה עצמית, שהעלה הסנגור בטיעונו לעונש בפני בית משפט קמא, תוך שציינה כי טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום, מה גם שהמדובר בארסנל התקפי של נשק ובתחמושת בכמות גדולה. כאן יוער, כי הדין עם ב"כ המערערת בטיעונה הנ"ל, שכן אין מקום ליתן משקל לקולא, במסגרת גזר הדין, לטענות הנ"ל של המשיב בפני שרות המבחן ושל הסנגור בטיעונו לעונש, אשר אינן עולות מעובדות כתב האישום המתוקן ואין להן ביסוס ראייתי כלשהו.

16. ב"כ המערערת הוסיפה וטענה, כי שגה בימ"ש קמא עת שאימץ את המלצות שירות המבחן, שכן אין במקרה דנן שיקולי שיקום ואין סיכוי לשיקום שמצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, מה גם שהתסקיר מתייחס לעיוותי חשיבה של המשיב, ולכך שרצונו להשתלב בטיפול נובע, בחלקו, מתוך רצון להיטיב את מצבו. בנקודה זו טענה ב"כ המערערת, כי העובדה שהמשיב מוכן להתחיל בטיפול אינה עולה כדי סיכויי שיקום וביקשה, בסיכומו של דבר, לקבל, כאמור, את

ערעורה בתיק זה.

17. ב"כ המשיב ביקש, בטיעוניו בפנינו, לדחות את הערעור בתיק זה, תוך שציין את נסיבותיו האישיות של המשיב, לרבות את העובדה שהוא שימש בעבר כסגן ראש המועצה בכפרו והוא המפרנס היחיד של משפחתו, לרבות אחייניו שאביהם נדון למאסר עולם. בנקודה זו טען הסנגור כי המשיב הוא היחיד שמכר את חלקת אדמתו לצורך תשלום פיצוי בסך 600,000 ₪, אשר נקבע בוועדת סולחה, בעקבות מקרה הרצח שאירע בכפרו.

18. עוד טען ב"כ המשיב, כי המשיב היה נתון במעצר של ממש בגין התיק שבפנינו במשך תקופה של כחודש ימים ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים של הרחקה מכפרו ומעצר בית מלא. לאמור לעיל הוסיף ב"כ המשיב, כי המשיב ריצה 25 ימים מתקופת המאסר בעבודות שירות עד שעוכב המשך ביצוע עונשו בתיק זה. בנקודה זו יובהר כי באת כוח המערערת אישרה, ברוב הגינות, כי המערערת לא ביקשה במועד, בשל טעות בתום לב, את עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המשיב, וכי יש לתת לכך משקל, לטובתו, במסגרת קביעת תקופת מאסרו.

19. ב"כ המשיב ציין, בטיעוניו בפנינו, כי המשיב היה נתון בזמנו במסגרת טיפולית תחת צו פיקוח מעצרים, וכן כי המשיב, היה נתון בתהליך טיפולי קבוצתי של שירות המבחן במשך תקופה של 4 חודשים, מתוקף צו המבחן שהושת בגזר הדין. כאן הבהיר ב"כ המשיב, כי המשיב משולב בקבוצה טיפולית בה משתתפים עוברי חוק מהמגזר הערבי, שהורשעו בביצוע עבירות נשק. כן הדגיש ב"כ המשיב את עברו הנקי של המשיב ואת העובדה שלא הסתבך בפלילים מאז ביצוע העבירה, ביוני 2015. עוד נטען, כי ההליך הפלילי פגע במשיב, שהורחק ממשפחתו ומעבודתו ואינו יכול לשוב לעסוק בפוליטיקה. בסיכומו של דבר, ולאחר שהפנה לפסיקה להמחשת עמדת ההגנה לעונש בענייננו, ביקש ב"כ המשיב לדחות את ערעור המדינה בתיק זה.

דיון והכרעה

20. אקדים אחרית לראשית ואציין כבר עתה כי, לדידי, דינו של הערעור בתיק זה להתקבל, וזאת מן הטעמים שיובאו ויפורטו בסמוך להלן. "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדיון, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון במכלול עבירות הנשק, לרבות העבירה של החזקת נשק שלא כדיון, ועל התוצאות הקשות והרות-הגורל שעלולות להיגרם מביצוע עבירות בנשק.

21. לעניין חומרת העבירות בנשק והענישה המשמעותית הראויה להן, יפים דבריו הבאים של כב' השופט לוי, אשר נאמרו זה מכבר בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (18.11.2007):

"הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם

מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה. לפיכך, התרענו בעבר ונחזור ונתריע גם הפעם, כי כל החוטא בעבירות מסוג זה עלול להידרש לשלם מחיר יקר, ואף באובדן חירותו לתקופה ממושכת...".

22. בית המשפט העליון שב לאחרונה והדגיש את הסכנה הפוטנציאלית הטמונה בעבירות הנשק, תוך שציין כי "אין להמעיט בחומרתן של עבירות הנשק, בסכנה הנשקפת מהן לחיי אדם, ובפגיעתן החמורה בשלום הציבור וביטחונו, המחייבות כולן הטלת ענישה משמעותית, גם על נאשם הנעדר עבר פלילי שלא כמערער שבפנינו" (ע"פ 4215/18 חטיב נ' מדינת ישראל (8/7/18)).

23. הנה כי כן, מן הראוי להטיל על המשיב שבפנינו, על אף עברו הנקי, ענישה משמעותית מאחורי סורג ובריה בגין הרשעתו בעבירות שעניינן, כאמור, החזקת נשק והחזקת אביזרים ותחמושת של כלי נשק, ללא היתר כדון, כל שכן נוכח נסיבות ביצוע העבירות. ודוק, המשיב החזיק ברשותו, ללא היתר כדון, שני כלי נשק- רובה M-16, שהינו נשק אוטומטי, כנטען ע"י ב"כ המערער, וכן אקדח ובתוכו מחסנית ובה 13 כדורים חיים בקוטר 9 מ"מ, ובנוסף החזיק המשיב 16 קופסאות שהכילו יחדיו 150 כדורים חיים, וכן 4 מחסניות, ששלוש מהן הכילו כמות כוללת של 86 כדורים.

24. אין צורך להכביר במילים באשר לפוטנציאל המסוכנות הטמון בכלי הנשק הנ"ל, שהוחזקו ע"י המשיב יחד עם תחמושת לנשק בהיקף נרחב. נשק חם המוחזק לצד תחמושת חיה, ללא היתר כדון, עלול להביא בסופו של יום, חלילה, לקיפוד חיי אדם. עבירות הנשק הפכו, לדאבון הלב, לתופעה נפוצה בחברתנו, אשר על בתי המשפט למגר בדרך של הטלת ענישה משמעותית, מאחורי סורג ובריה, למען יראו וייראו.

25. כאן אוסיף ואציין, כי בחינת עיקר פסיקתו של בית המשפט העליון, לרבות הפסיקה אליה הפנה בית משפט קמא בגזר דינו, מלמדת כי ככלל מוטלים עונשי מאסר בפועל של ממש על מי שהורשע בביצוע עבירות נשק, כדוגמת העבירות שבפנינו (ראו, לדוגמה: ע"פ 4329/10 אסמעיל נ' מדינת ישראל (25/10/10) בו נדחה ערעור על עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, שהושת על נאשם שהורשע בעבירה שעניינה החזקת אקדח טעון ותחמושת במצב נצור, וכן ע"פ 5604/11 נאסר נ' מדינת ישראל (5/10/11) בו נדחה ערעור על עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, שהושת על נאשם בעל עבר פלילי, שהורשע בעבירה שעניינה החזקת אקדח ומחסנית עם כדורים, תוך שנקבע כי אף אם האקדח לא היה תקין, הרי שאין בכך כדי להפחית את המסוכנות).

26. אי לכך, ונוכח חומרת העבירות שבפנינו, גובר האינטרס הציבורי על נסיבותיו האישיות של המשיב ודורש הטלת עונש של מאסר בפועל של ממש עליו. בנקודה זו אוסיף ואציין, לחובת המשיב, כי מתסקיר שרות המבחן עולה קיומם של עיוותי חשיבה אצלו, וכן צוין כי הוא קיבל אחריות חלקית בלבד למיוחס לו בכתב האישום, וכי נכונותו להשתתף בהליך טיפולי נובעת בחלקה מרצון להיטיב את מעמדו המשפטי. בנסיבות אלו, ובהינתן מהות העבירות שבפנינו, הרי שלא היה מקום לאמץ את המלצת שרות המבחן ולהשית על המשיב עונש קל של מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות. בנקודה זו אוסיף, לעניין מתחם העונש ההולם, כי מן הראוי לקבוע בגין העבירות שבפנינו ובנסיבות ביצוען רף תחתון גבוה יותר מזה שנקבע, כאמור, בגזר הדין, ולהעמידו על עונש של 9 חודשי מאסר בפועל. כן אציין, כי

בנסיבות שבפנינו אין מקום לסטות בתיק זה בעניינו של המשיב ממתחם העונש ההולם, מטעמים של שיקום, ולהשית עליו עונש שאינו כולל מאסר של ממש.

27. מנגד, אין מקום למצות את הדין עם המשיב בתיק זה ולהשית עליו תקופה ארוכה של מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, וזאת נוכח מכלול הטעמים לקולא, הנזכרים לעיל, לרבות עברו הנקי של המשיב, נסיבותיו האישיות המצטיירות ממקרא התסקיר, הודאתו בהזדמנות הראשונה ותנאי השחרור המגבילים בהם היה נתון, כמו גם העובדה שהוא השתלב במסגרת של הליך טיפולי, תחת פיקוח שירות המבחן, במשך תקופה של 4 חודשים, והעובדה שהוא ריצה חלק מהמאסר בעבודות שירות, מיום 25/5/2018 עד ליום 19/6/2018, שאז עוכב ביצוע המאסר. לכל האמור לעיל אוסיף, לטובת המשיב, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כמו גם את העובדה שבמהלך כל התקופה הנ"ל, היינו במשך 3 שנים, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים במשטרת ישראל. בכל הטעמים הנ"ל יש כדי להצדיק הטלת מאסר בפועל על המשיב ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, כפי שנקבע על ידי לעיל (9 חודשים), מה גם שערכאת הערעור, כידוע, אינה ממצה את הדין עם נאשמים.

28. בסיכומי של דבר, אני מציעה לחבריי הנכבדים להרכב לקבל את הערעור בתיק זה ולהטיל על המשיב עונש של מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 3/6/2015 עד ליום 9/7/15), וזאת תוך הותרת רכיבי הענישה של המאסר המותנה והקנס הכספי על כנם וביטולו של צו המבחן.

ר. בש, שופטת

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]

אני מסכים.

מן הראוי להזכיר את האמור בסעיף 40 (ד) לחוק העונשין:

"בלי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ב)(2), הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכול כל כתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

משמעות הדבר כי הנאשם לא יכול להוסיף במסגרת טיעונו בעל פה בבית משפט קמא או בפנינו, או בפני שירות המבחן נסיבות אחרות הקשורות בביצוע העבירה. למרות זאת מתקבל הרושם כי בית משפט קמא התייחס לדברי הנאשם בפני קצינת המבחן כשיקול לקולה בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

מדיניות הענישה כפי שהוצגה על ידי חברתי, מראה כי גזר הדין חורג בצורה קיצונית מרמת הענישה הראויה וניתן להסתפק בתשעה חודשי מאסר בפועל בלבד רק משום שערכאת הערעור לא ממצה את הדין.

א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]

השופט ארז פורת:

אני מסכים.

א. פורת, שופט

הוחלט פה אחד לקבל את הערעור להטיל על המשיב עונש של 9 חודשי מאסר בפועל במקום העונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בנסיבות אלו אנו מבטלים את צו המבחן שנקבע על ידי בית משפט קמא.

כל יתר מרכיבי גזר הדין יישארו ללא שינוי.

הנאשם יתיצב לנשיאה במאסרו בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 5.8.2018 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, במעמד הצדדים.

א. פורת, שופט

ר. בש, שופטת

**א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]**